

A nekrológok terjedelmi és stílári okok miatt szerkesztett formában jelennek meg. Kérjük a mellékelt fényképek hátuljára ráírni a nevet, hogy ne fordulhasson elő keveredés.

Ézúton kérek szíves és megértő elnézést a Bulyovszky Miklós és Péter Ferenc hozzátartozóitól, mivel az áprilisi számban Bulyovszky Miklós fényképe Péter Ferencről szóló megemlékezéshez került.

Ugyanígy Pagony Hubertéktől, akinek neve alatt a (1925–2002) a helyes szám.

Köszönettel: Pápai Gábor

Bulyovszky Miklós (1919–2002)

aranyokleveles, Pro Silva Hungariae-díjjal
kitüntetett erdőmérnök

Az 1943-ban valetált, ma már kis híján gyémántokleveles bánya-, kohó- és erdőmérnökök szomorú szívvel búcsúztunk Miklós barátunktól.

1919. december 17-én Edelényben született értelmiségi családban. 1938-ban a sárospataki református gimnáziumban érettségizett, s 1944-ben Sopronban szerezte meg erdőmérnöki oklevelét.

Szakmai pályafutását a Miskolci Erdőgazgatóságon kezdte, ahol – többek között – a ládi fűrészüzem vízhűtőtornyát ő tervezte.

Aztán a Bustyaháza Erdőgazgatósághoz helyezték át, majd 1944 októberében bevonult katonának, és 1944 karácsonján több ezer mérnöki oklevéllel rendelkező karpaszományos honvéddel együtt kivitték Németországba. Angol fogságba került, s onnan 1946 májusában került haza.

A háború után a Váci Erdőgazgatósághoz kapott beosztást. Tevékeny, gazdag, de meglehetősen hányatott életpályája itt kezdődött. Két évig Márianosztrán, majd Börzsönyirtápusztán dolgozott mint erdőgondnok. Életpályájának ez volt a legszebb, örömteli, boldog időszakra. A Börzsöny szerelmese lett.

1950-ben a Salgótarjáni Állami Erdőgazdasághoz helyezték át, s 3 évig annak a főmérnöke volt. 1953-ban a Miskolci Erdőgazdasághoz került, s ott 5 éven át a Bánnyabükki Erdészeti vezetőjeként dolgozott. 1958-ban a Keletbükki Állami Erdőgazdaság központjában, majd – az átszervezés után – 1968-ban az Erdőrendezőszéknél erdőfelügyelői beosztást kapott.

1969. év elején áthelyezték a MÉM Vadászati és Vadgazdálkodási Főosztályára és ott dolgozott 1980. januári nyugdíjazásáig. E 10 év alatt több sajátos erdőgazdálkodási eljárást dolgozott ki.

Pályafutása során több jelentős újítással is gazdagította szakterületét. Ilyen volt például a nagyvadászjárműlátsra és a rönkvontató hüvely alkalmazására vonatkozó javaslata.

Nyugdíjazását követően az ország egész területére kiterjedő erdészeti és vadászati igazságügyi szakértői munkát végzett.

Összesen mintegy 240 darab szakértői véleményét készítette.

2000 szeptemberében, 57. évfolyam-találkozómonkán még velünk volt. Jókedvvel, nagy örömmel jött velünk a pilisi és börzsönyi kirándulásra, ifjúkori éveinek szép emlékü színhelyére. 2002. szeptember 27-én rövid szenvedés után minden élők útján végleg elment közülünk. Utolsó útjára, saját kérésére, csak közvetlen családtagjai kísérhettek el. Így mi csak most, megkésve, fájó szívvel búcsúztunk Tőled! Isten Veled! Űdv az erdészeknek!

Halász Aladár

Gergely József (1934–2003)

1934. október 2-án Arlón született. Édesapja is erdész volt és az alföld fásítására á t v e z é n y e l t é k Fábiansbestyénre, így az egész család is költözött. Ő az általános iskolát itt végezte el, és a Szentesi Mezőgazdasági Technikumban kezdett tanulni. Közben újabb költözés 1949-ben Sándorfalvára, majd 1953-ban ide, Sövényházára, a Pusztaszeri majorban lévő erdészházba, mert akkor még így vezényelték az erdészeket egy-egy helyre.

A Mezőgazdasági Technikumot 1952-ben elvégezve a Sándorfalvi Géppállomáson helyezkedett el. Innen vonult be sorkatonai szolgálatra, akkor még 3 évre.

1956-ban sorkatonaként élte meg a forradalmat. Mint rádiós, folyamatosan tudta, hogy mi történik az országban, így tartott kapcsolatot a szülői házzal is.

1956-ban meghalt édesapja, és így leszerelés után az erdészetnél helyezkedett el, mert az özvegy édesanyja mellett két kiskorú leánytestvérének az eltartásáról, tanítatásáról is gondoskodnia kellett, aminek testvéri szeretettel eleget tett.

Nagyon jó erdész volt, de ha pedagógus lett volna, akkor is kiváló szakemberként tudta volna tanítani, nevelni a rábízott gyerekeket.

Pályáját, munkásságát 1979-től ismerem. Az Ópusztaszeri Csemetekertet és mellette erdészkerületet vezetett. Lelkiismeretesen, pontosan dolgozott.

1991-ben Sopronban az Erdészeti Egyesület 125 éves jubileumi közgyűlésén szakmai kitüntetésként a korábbi jó munkáját ju-

talmazó kitüntetések mellett az egyik legnagyobb szakmai elismerést, a „Kaán Károly” díjat is megkapta.

1992-ben ment nyugdíjba.

1994-ben önkormányzati választáson megválasztották képviselőnek.

Olyan ember volt, aki tudott élni a vallása törvényének parancsai szerint, tisztelte felebarátját, így megbecsülést vívott ki magának.

Elhoztunk a csemetekert általad nevelt zöldellő fenyőiről egy-egy ágat, hogy ezzel búcsúzzunk el tőled.

Nyugodj békében, Jóska bácsi!

Sere Ferenc

Kotlár Károly (1930–2003)

Kotlár Károly erdőmérnök, múzeumi főosztályvezető életének 73. évében, 2003. március 19-én elhunyt.

Szegeden született 1930. október 11-én. Alsóbb iskoláit a pestszenterzsébeti

elemiben, illetve a Kossuth Lajos Gimnáziumban végezte. Érettségi után felvételt nyert a Budapesti Műszaki Egyetem Bányá-, Kohó- és Erdőmérnöki Karára Sopronba, ahol 1953. december 15-én, az erdőgazdasági szakon mérnöki oklevelet szerzett. 1971. január 1-jétől a Magyar Mezőgazdasági Múzeumban dolgozott. Kezdetben, mint tudományos főmunkatárs, részt vett a Vadászati Világkiállítás szervezési munkáiban, 1972-től az Erdészeti-Vadászati Osztály osztályvezetője, 1977-től főosztályvezetője volt. 1991-ben nyugdíjazták.

Nevéhez elsősorban több tucat hazai és külföldi, nagysikerű vadászati kiállítás rendezése fűződik (Budapest, Pécs, Szabadkígyós, Kiskunhalas, Bécs, Plovdiv, Nyitra, Nürnberg... stb.). Legjelentősebb munkája azonban a Magyar Mezőgazdasági Múzeumban, 1987-ben megnyílt állandó vadgazdálkodási-vadászati kiállítás forgatókönyvének megírása és annak rendezése volt. Gyakorlati ember lévén nem volt grafomán, ezért keveset írt. Szívesen foglalkozott a vadászpuskák fejlődéstörténetének kutatásával, mely témakörben néhány írása a NIMRÓD vadászújságban is megjelent.

Hirtelen ment el közülünk, de barátai emlékezetében tovább él. Kotlár Károly földi maradványait április 5-én, a márianosztrai temetőben helyezték örök nyugalomra. Béke poraira!

Oroszi Sándor

Sopronban tavaly végzett környezetmérnök nő (végzős vadgazda mérnök) állást keres, lehetőleg Budapesten vagy környékén.

06 30 313 6750